

POLITIKA

Politika és irodalom találkozása nem mindig szerencsés. Az előbbi könnyen elnyomhatja az utóbbit, legyen ez a találkozás akár külső (a politika közvetett vagy közvetlen „ráhatása” az irodalomra), akár belső (politizáló irodalom). Persze az is igaz, hogy kanonizált műveink jelentős részének voltak tág értelemben vett közéleti vonatkozásai, néhány éve pedig úgy látszott, mintha reneszánsza lenne a magyar politikai költészetnek. Lapunk annak idején – 2012-ben – társszervezője volt az utóbbi jelenségről rendezett kerekasztal-beszélgetésnek, melynek anyagát részben közöltük is. Ezért most nem közvetlenül a politikai (politizáló?) irodalomra fókuszálunk, hanem literatúra és közélet határmezsgyéire, kevésbé nyilvánvaló érintkezési pontjaira. Legalábbis tanulmányrovatunkban, ahol olyan (határ)területek szerepelnek, mint a régi magyar irodalom, a kortárs populáris irodalom – jelesül a krimi –, valamint film és irodalom viszonya egymással és a politikával. S hogy a forró kását se kerüljessük, kritikarovatunkban már jóval közvetlenebbül politikai témájú művek kerülnek szerzőink látókörébe. Ami még mindig szerencsésebb felállás, mint amikor az irodalmi művek kerülnek a politika látókörébe...

